

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 4 maj 1900, kl. 1 e. m.

Memorial, angående rätt för bankofullmäktige att i vissa fall utgifva ersättning för skada genom mottagande af visst slag af efterapade riksbankssedlar.

Riksbankens sedlar å 100 kronor af den typ, som fastställdes år 1880 och som numera upphört att tillverkas och utlemnas, har under sistförflutna år varit föremål för förfalskning, utförd med så framstående skicklighet, att de efterapade sedlarne endast med synnerlig svårighet kunnat skiljas från äkta. Med anledning deraf att åtskilliga personer, som mottagit dylika falska sedlar, gjort framställningar om ersättning för den skada de härigenom lidit, hafva bankofullmäktige till utskottet den 1 dennes aflåtit en så lydande skrifvelse:

»På sätt fullmäktiges särskilda protokoll för den 30 juni, den 7, den 11 och den 20 juli, den 10 augusti samt den 14 september 1899 utvisa, har till fullmäktige anmälts, att riksbankens 100-kr.-sedlar af det slag, som tillhörande 1880 års typ ej vidare från riksbanken utlemnas, blifvit eftergjorda och utpråglade dels i Amerika, dels inom landet, och hafva de, som i god tro mottagit sådana eftergjorda sedlar, hos fullmäktige gjort framställningar om ersättning för den skada, som dem härigenom åsamkats.

Af de 81 sedlar, som hittills påträffats, hafva 32 tillvaratagits å vaxelkontor i New-York.

Beträffande 18 stycken sedlar har genom hållna undersökningar vunnits upplysning, från hvilka firmor i Amerika de sannolikt blifvit

utgifna; och har öfverståhållarembetet hos utrikesdepartementet anhållit om dess bemedling, för att åtgärd måtte vidtagas, för att ersättning af vederbörande firmor i New-York måtte uttagas och tillställas de personer, som genom de eftergjorda sedlarna blifvit lidande. Ehuru svar å berörda anhållan ännu ej inkommit, förefinnes utsigt, att här afsedda personer skola erhålla godtgörelse.

I fråga om öfriga eftergjorda sedlar har deremot väl ännu ej blifvit utrönt, huruvida ersättning till de skadelidande bör ifrågakomma; men då tiden för riksdagens slut snart är inne, hafva fullmäktige, då ifrågavarande sedlar blifvit så väl eftergjorda motsvarande äkta sedlar, att, åtminstone innan varning meddelats allmänheten genom af fullmäktige härom utfärdad kungörelse, det varit synnerligen svårt jemväl för erfarna banktjenstemän att upptäcka förfalskningen, nu velat hos utskottet hemställa om bemyndigande att, der fullmäktige efter pröfning i hvarje fall finna omständigheterna dertill föranleda, utgifva ersättning till de personer, som i god tro mottagit ifrågavarande eftergjorda sedlar och derigenom lidit förlust.»

Utskottet finner, på de af fullmäktige anförda skäl, sig böra hemställa,

att Riksdagen må bemyndiga bankofullmäktige att, der fullmäktige i hvarje särskildt fall finna omständigheterna dertill föranleda, utgifva ersättning till de personer, som i god tro mottagit ifrågavarande eftergjorda sedlar och derigenom lidit förlust.

Stockholm den 4 maj 1900.

På bankoutskottets vägnar:

J. JOHANSSON.
